



## Arrest

**nr. 336 186 van 18 november 2025**  
**in de zaak RvV X / II**

**Inzake:** X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat L. LUYTENS  
Lakenselaan 53  
1090 BRUSSEL

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat L. LUYTENS.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

Op 2 juni 2022 dient verzoeker in België een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 juli 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 24 november 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing.

Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

*Op 19 juli 2023 werd u gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 08u42 tot 11u43. U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat Mter*

K. L. J.-R. (...) (loco voor Mter L. L. (...)) was aanwezig tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud.

#### A. Feitenrelaas

U, O. N. (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van origine Pashtoun te zijn en het soennitisch geloof te belijden. U bent geboren in het dorp Haidarkhil in het district Kot van de Afghaanse provincie Nangarhar, waar u opgroeide met uw ouders, broers, zus en grootouders. U verklaart minderjarig te zijn maar dit wordt tegengesproken na wetenschappelijk onderzoek. U ging er tot de achtste graad naar school, maar omwille van familiale redenen moest u uw opleiding stopzetten omdat u verantwoordelijk werd gesteld om voor uw jongere broers en grootvader te zorgen. Daarnaast volgde u ook lessen aan de madrassa en werkte u op de velden van uw familie.

Uw vader behaalde twee diploma's aan de universiteit van Nangarhar, namelijk elektriciteit en landbouw. Na zijn studies werkte hij een lange tijd voor een elektriciteitsbedrijf waar hij regiodiensthoofd was en later ook verantwoordelijk werd voor de meterverdeling. Daarna is hij beginnen werken voor het presidentieel paleis in Kabul, waar hij werd aangesteld als onderdirecteur en instond voor het onderhoud van de gebouwen en het domein. Voor de machtsovername begon uw vader weliswaar problemen te krijgen met de taliban. Volgens uw moeder zouden ze hem mogelijks constant hebben opgebeld en vroegen ze hem om met zijn werk te stoppen en voor hen te komen werken. Op de dag van de machtsovername was het onmogelijk om uw vader telefonisch te bereiken, die toen op zijn werk in Kabul verbleef. Hij leek spoorloos te zijn verdwenen. Uw familie slaagde er ook niet in om meer informatie te verzamelen om te achterhalen wat er met uw vader is gebeurd. Drie dagen na de machtsovername zijn de taliban naar uw huis gekomen en vroegen ze aan uw grootvader waar u was. Omdat uw vader voor de overheid werkte, moest u ter compensatie met hen meegaan om voor hen te werken. Indien u dat niet zou doen, dan zouden ze u doden. Ze gaven een deadline van drie dagen aan uw familie om u te presenteren aan hen. Op dat moment was u bij uw tante, en uw grootvader en moeder zijn meteen na het bezoek van de taliban naar het huis van uw tante gekomen om u op de hoogte te brengen van het gevaar dat er voor u heerste. Diezelfde dag nog werd er contact gelegd met een smokkelaar en de volgende dag verliet u land.

U verliet Afghanistan vier dagen na de machtsovername en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië en Hongarije naar Oostenrijk. Op 21 mei 2022 werden uw vingerafdrukken genomen in Oostenrijk, waardoor er automatisch ook een asielprocedure werd opgestart. U besloot er niet te blijven en reisde verder via Zwitserland en Frankrijk naar België, waar u op 01 juni 2022 toekwam. De volgende dag diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Tien dagen na uw vertrek, toen u zich in Iran bevond, hebben de taliban een dreigbrief gestuurd. Tot op vandaag blijft uw familie in het ongewisse over wat er met uw vader is gebeurd en waar hij zich bevindt.

Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te zullen worden door de taliban omwille van de job van uw vader, die werkte in het presidentieel paleis.

U legt verschillende documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming. De volgende originele documenten werden door u neergelegd: uw taskara (Afghaans identiteitsdocument) en die van uw vader, een dreigbrief van de taliban, bankkaarten van uw vader, een badge van uw vader van de commissie waarin hij zetelde, toegangsdocumenten waarmee uw vader het presidentieel paleis de eerste dagen van zijn tewerkstelling mee kon betreden, verschillende badges van het elektriciteitsbedrijf waarvoor uw vader heeft gewerkt alsook certificaten, en documenten met betrekking tot de universitaire studies van uw vader. U legt ook de originele enveloppen neer waarin deze documenten naar u werden opgestuurd. Verder legt u ook nog een aantal kopieën neer: een tewerkstellingsattest van uw vader, foto's van uw vader getrokken in werkverband, een foto waarop u samen met uw vader staat afgebeeld, uw vader zijn badge van het presidentieel paleis en documenten van een missie die uw vader in Nuristan heeft uitgevoerd.

#### B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Na uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) kan niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Wat betreft uw vrees voor vervolging, verklaart u in essentie dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat u vreest vervolgd te zullen worden door de Taliban omwille van de job van uw vader als onderdirecteur in het presidentieel paleis (CGVS, p. 9, 14, 21-22). Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongelooftwaardigheden en een gebrek aan doorleefdheid, alsook kunnen enkele markante onwaarschijnlijkheden worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.*

*Allereerst dient er aangehaald te worden dat uw algemene geloofwaardigheid al in ernstige mate ondermijnd wordt door uw verklaringen over uw beweerde leeftijd.*

*Om te beginnen dienen de volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd toegekend door de dienst Voogdij op 17 juni 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig artikel 3§2, 2° en artikelen 6 - 8 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals laatst gewijzigd bij wet van 12 mei 2014, en die aantoonde dat u op 8/6/2022 ouder bent dan 18 jaar - waarbij er werd vastgesteld dat een leeftijd van 28,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u bij uw asielaanvraag bij de DVZ verklaarde 16 jaar te zijn, blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden. Het spreekt voor zich dat een correct zicht op de leeftijd essentieel is om te kunnen inschatten welke kennis van u mag verwacht worden en in welke omstandigheden u in Afghanistan geleefd zou hebben. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed, heeft er alle schijn van dat u zich bewust gevoelig jonger probeert voor te doen dan u in werkelijkheid bent en ondermijnt bij voorbaat uw algemene geloofwaardigheid.*

*Ook uw vrees vanwege het profiel van uw vader kan niet overtuigen.*

*Het eerste element dat u aanhaalt is het profiel van uw vader als onderdirecteur in het presidentieel paleis. Uit de beschikbare informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader sinds de machtsovername spoorloos is verdwenen vanop zijn werk in het presidentieel paleis (CGVS, p. 9). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over zowel het profiel van uw vader als de vervolgingsfeiten die voortvloeiden uit zijn profiel.*

*Primo vloeit uw vrees voort uit het profiel en desbetreffende werkactiviteiten van uw vader, maar u blijkt daarover nauwelijks enige kennis te hebben. Zo heeft u geen idee wanneer hij met die job is gestart (CGVS, p. 11). Ook op de vraag wat zijn taken waren, kon u geen duidelijk antwoord geven. U houdt het vaag door te verklaren dat uw vader onderdirecteur was van het presidentieel paleis en hij verantwoordelijk was voor de gebouwen en het onderhoud van het paleis (CGVS, p. 9). Gevraagd om de taken van uw vader verder toe te lichten, komt u niet verder dan te stellen dat uw vader instond voor het gebouw en de constructie (CGVS, p. 10). U voegt er verder aan toe dat hij ook verantwoordelijk was voor bijeenkomsten en vergaderingen. Deze verklaringen komen immers weinig doorleefd over. Wanneer er dan wordt gevraagd hoe hij die taken deed, geeft u het afwijkende antwoord door nogmaals te stellen dat uw vader de onderdirecteur was en hij verantwoordelijk was voor de voorbereiding (CGVS, p. 10). Gevraagd naar meer detail blijft u nog steeds beperkt in uw uitleg en deelt u mee dat uw vader samenwerkte met een paar honderden werknemers (CGVS, p. 10). Zo kreeg hij bevelen van hogerop die hij dan door zijn werknemers liet uitvoeren. Deze antwoorden zijn echter zeer algemeen en kunnen niet voldoende overtuigen. Het komt ook bevreemdend over dat u er niet in slaagt om een doorsnee werkdag van uw vader te omschrijven. U komt niet verder dan te stellen dat hij werkte (CGVS, p. 10). Hierdoor blijft u opnieuw vaag als het op de werkactiviteiten van uw vader aan komt. Naar het einde toe van uw persoonlijk onderhoud wordt u op uw vage verklaringen gewezen, maar slaagt u er niet in het tijt te keren. U verklaart alle informatie waarvan u op de hoogte bent reeds te hebben gedeeld (CGVS, p. 21). Verder weet u ook niet hoe de selectieprocedure verliep (CGVS, p. 19). U weet enkel te vertellen dat uw vader via een oude studiegenoot, A. R. (...), die ook de vertrouwenspersoon was van A.*

G. (...) aan de job is geraakt (CGVS, p. 19). Verder verklaart u ook niet te weten wie de leidinggevende was van uw vader (CGVS, p. 20). Hoewel er begrip kan worden opgebracht dat het niet mogelijk is om elk klein detail over het werk van uw vader te kennen, moet er worden vastgesteld dat u allesbehalve aan de details toekomt. Dit klemt des te meer aangezien u blijkens de leeftijdstest al geruime tijd geleden de volwassenheid bereikte. Uw gebrek aan initiatief om informatie te vergaren over de precieze werkzaamheden en activiteiten van uw vader doen dan ook afbreuk aan de oprechtheid van uw asielrelaas. U heeft immers sinds uw verzoek tot internationale bescherming voldoende tijd gehad om informatie te sprokkelen bij familieleden. Het is dus onlogisch dat u hier nooit naar zou hebben gevraagd. U zou sinds uw aankomst in België reeds contact hebben gehad met uw familie, aan wie u ook meer informatie zou hebben kunnen vragen (CGVS, p. 10). Hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging door de taliban, is dit een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, in dit geval over het overheidsprofiel van uw vader. Uw vaagheid over het profiel van uw vader plaatst bijgevolg al wat vraagtekens bij uw algemene geloofwaardigheid.

De verscheidene documenten die zijn gelinkt aan zijn profiel bij het presidentieel paleis wijzigen deze appreciatie niet. Aan uw documenten kan voorts geen waarde worden gehecht. Immers kunnen dergelijke documenten enkel dienstig zijn bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken (zie supra en infra). Bovendien dient er te worden gewezen op de objectieve informatie (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan.\\_corruptie\\_en\\_documentenfraude\\_20210114\\_0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)) waaruit blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. Deze vaststelling kan ook toegepast worden op de taskara van u en uw vader, dat gelet op uw beweerde leeftijd is an sich al weinig betrouwbaar is (zie supra). Hierdoor is de familieband tussen u en uw vader niet bewezen. Wat de foto's betreffen die u hebt neergelegd, dient het CGVS op te merken dat ook deze niet volstaan als bewijs, aangezien foto's in het algemeen in scène kunnen worden gezet en bijgevolg manipuleerbaar zijn in plaats, tijd en ruimte. Hoe dan ook kan uit deze foto's niet worden afgeleid dat u problemen zou hebben gekend met de taliban. Verder dienen er ook vragen gesteld te worden bij de vaststelling dat u er in slaagt de originele werkbadge van uw vader aan het presidentieel paleis te bekomen, terwijl hij spoorloos bleek te zijn verdwenen vanop zijn werkplek. U verklaart immers dat deze thuis lag (CGVS, p. 20), al lijkt dit een eerder vreemde verklaring te zijn gegeven het feit dat het presidentieel paleis een streng bewaakt domein is, waarbij het vereist is om uw badge bij de hand te hebben. Ook indien het zou gaan om een badge die niet meer geldig is, lijkt het eerder onwaarschijnlijk dat uw vader hierover nog zou beschikken en die zomaar thuis zou achterlaten. Het ligt eerder in de lijn der verwachtingen dat uw vader bij het vervallen van de oude badge, deze zou moeten ingeven om aan een nieuwe te geraken.

Secundo zijn uw verklaringen omtrent de vervolgingsfeiten die uw beweerde vader heeft meegemaakt ook eerder onaannemelijk en bijgevolg ongeloofwaardig. Zo verklaart u dat de taliban reeds voor de machtsovername problemen voor uw vader veroorzaakte (CGVS, p. 14). Ze zouden aan uw vader, mogelijks via telefonisch contact, hebben gevraagd om te stoppen met zijn werk en samen met hen te werken (CGVS, p. 14-15). Wat daaraan in de eerste plaats merkwaardig is, is dat u dit nooit eerder had gemeld tijdens uw interview bij de DVZ (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Ook wanneer er tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd om precies en gedetailleerd te vertellen over wat er zich had afgespeeld voor uw vertrek, brengt u dit helemaal niet aan (CGVS, p. 14). U begint uw verhaal drie dagen na de machtsovername, toen de taliban naar uw huis waren gekomen. Pas wanneer er gevraagd werd of u voordien ook al problemen had gekend met de taliban, vertelt u dat uw vader constant door de taliban werd opgebeld, maar u hier nooit van op de hoogte werd gebracht (CGVS, p. 14). U werd hiervan op de hoogte gebracht door uw moeder toen u in België aankwam (CGVS, p. 14, 15). U kan echter helemaal niet vertellen vanaf wanneer uw vader die telefoontjes begon te krijgen (CGVS, p. 15). Ook wat de telefonische bedreigingen betreft, legt u twijfelachtige verklaringen af. Zo verklaart u aanvankelijk dat de taliban constant belden naar uw vader, maar meteen daarna wijzigt u uw verklaring en vertelt u dat u helemaal nooit hebt gezegd dat uw vader werd opgebeld, maar dat dit wellicht het geval was (CGVS, p. 14). Evenwel beweert u later dat uw moeder u had verteld dat uw vader telefoontjes van de taliban zou hebben gekregen (CGVS, p. 15). Deze vage en wisselende verklaren doen alreeds de wenkbrauwen fronsen. Dat u opnieuw over zo weinig informatie beschikt, is frappant. U zou nooit om verdere verduidelijking hebben gevraagd aan uw moeder toen ze u inlichtte over de problemen van uw vader (CGVS, p. 15). Op de vraag waarom u dat niet hebt gedaan, kan u geen afdoende verklaring geven. Uw vader zou aan uw moeder de gebeurtenissen hebben verteld, en daarbij zou hij geen exacte informatie over de tijdstippen hebben meegedeeld (CGVS, p. 15). Dat uw moeder zich dan ook niet meer kan herinneren wanneer ze door uw vader werd ingelicht, had er volgens u alles mee te maken dat ze ongeschoold was (CGVS, p. 15). Dient hierbij nogmaals benadrukt worden dat uzelf toch al

*geruime tijd volwassen was en u bovendien ook scholing genoten hebt. De vaststelling dat uzelf nooit meer informatie aan uw moeder hebt gevraagd, haalt deze verklaringen echter volledig onderuit. Dat er bovendien ook geen enkele maatregelen werden genomen nadat uw vader in het vizier van de taliban kwam, komt des te merkwaardiger over. U beweert dat uw vader niet veel kon doen (CGVS, p. 15). Hij besloot enkel om minder terug te keren naar het dorp, en kwam zo nog maar één keer in de maand terug naar huis (CGVS, p. 15). Dat uw vader überhaupt terug zou keren naar het dorp, komt ongerijmd over aangezien u verklaart dat de taliban er de controle hadden en openlijk aanwezig waren in het dorp, waarbij ze ook nog eens allerlei wreedheden tegen de dorpelingen durfden verrichten (CGVS, p. 13). Deze weinig doorleefde verklaringen ondermijnen uw reeds aangetaste geloofwaardigheid omtrent het profiel van uw vader des te meer.*

*Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de Afghaanse troepen behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een vermeend familielid bent van een voormalig medewerker van de toenmalige overheid waarvan u a priori het profiel niet sterk heeft kunnen maken en evenmin aannemelijk heeft kunnen maken dat uw vader zélf te maken heeft gekregen met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Daarenboven, door het afleggen van vage en weinig doorleefde verklaringen over het profiel van uw vader enerzijds en onaannemelijke verklaringen over de vervolgingsfeiten van uw vader anderzijds haalt u uw geloofwaardigheid inzake dit element van uw asielrelaas volledig onderuit. Ook wat betreft uw eigen situatie volgend op de vervolgingsfeiten overtuigen uw verklaringen niet. Zo doet het verbazen dat de taliban interesse zouden tonen in de zoon van iemand die voor de overheid werkte. Het is onaannemelijk gedrag van de taliban om kostbare tijd en moeite te steken in iemand die lid is van een familie die duidelijk als pro-overheid wordt geïdentificeerd, aangezien die toch nooit lid zou willen worden van de taliban. Bovendien kan u ook niet hard maken waarom de taliban zo geïnteresseerd in u waren. U verduidelijkt niet welke kennis, kwaliteiten of vaardigheden u hen juist kon bieden wat enigszins zou kunnen verklaren waarom ze zo vastberaden waren u te rekruteren. U stelt gewoon dat de taliban een excuus zochten om uw mee te kunnen nemen en vervolgens te vermoorden (CGVS, p. 17). Als de taliban, zoals u stelt, de macht had in uw regio, dan kan het maar moeilijk overtuigen dat ze dergelijke excuses nodig zouden hebben. Tevens houdt het ook geen steek dat de taliban u een deadline van drie dagen zouden geven om u aan hen te presenteren, en dat ze na het verstrijken van de termijn nooit meer zouden langskomen om u te zoeken (CGVS, p. 14). Ook haalt u aan dat er tien dagen na uw vertrek een dreigbrief door de taliban werd afgegeven (CGVS, p. 14, 18). Gevraagd wat er in die brief geschreven staat, komt het bevreemdend over dat u helemaal niet op de hoogte blijkt te zijn van de inhoud van de brief (CGVS, p. 18). U had reeds een kopie van deze brief ingediend bij de DVZ (zie administratief dossier), waardoor u toch al enige tijd in het bezit was van deze brief. Dat u dan nooit enige interesse aan de dag hebt gelegd om te weten te komen wat erin geschreven staat, is merkwaardig en werpt een verdere smet op uw geloofwaardigheid. Ook bij de vaststelling dat u na het ontvangen van die dreigbrief geen melding meer maakt van andere gebeurtenissen of confrontaties met de taliban, kunnen er vraagtekens geplaatst worden (CGVS, p. 14). Dergelijke houding van de taliban probeert u te verklaren door te beweren dat ze mogelijks op de hoogte waren gekomen dat u het land had verlaten en uw vader vermist is (CGVS, p. 19). Dit vermoedt dat er geen actuele vrees meer bestaat vanwege het vermeende overheidsprofiel van uw vader.*

*Verder dient er opgemerkt te worden dat de ernst en de geloofwaardigheid van uw huidig verzoek ondergraven wordt als blijkt dat u besloot om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Oostenrijk maar u daar vervolgens vertrok met de noorderzon zonder de asielprocedure te doorlopen. Dat u daarna nog andere Europese landen passeerde zonder klaarblijkelijk de nood te voelen in één van deze veilige landen asiel te vragen ondermijnt uw vrees voor vervolging in belangrijke mate. Van een asielzoeker die uit vrees voor zijn leven zijn land van herkomst is ontvlucht kan immers worden verwacht dat hij onmiddellijk internationale bescherming aanvraagt in het eerste veilige land waar hij toevlucht zoekt, in casu quod non.*

*Als laatste, wenst het CGVS ter volledigheid nog aan te stippen dat wat verwestering betreft, er in dit verband dient te worden op gewezen dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U hebt immers het overgrote deel van uw leven doorgebracht in Afghanistan. Hieruit kan afgeleid worden dat u in Afghanistan gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Er kan daarom niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn aan de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.*

*Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees voor de taliban. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.*

*Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen*

dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan.\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

*Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.*

*Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.*

*Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.*

*UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.*

*Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjjiitische burgers.*

*ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.*

*ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.*

*In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.*

*De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt*

veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou

worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boij t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in

*Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.*

*U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.*

*Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

*Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.*

*Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.*

*Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

*Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*(...)*

### 2. Verzoekschrift

Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt dat verzoeker kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht.

Verzoeker betoogt als volgt:

*“De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd ; verzoeker kan het hier niet mee eens zijn :*

*[...]*

*Deze stereotiepe opmerking volstaat niet per se om de “algemene geloofwaardigheid” op het spel te zetten, zoals voorgehouden, temeer daar in Afghanistan de meerderheid van de bevolking ten eerste zelf hun geboortedatum niet exact kennen, én om diezelfde reden er ook niet die waarde aan hechten die er hier door de asielinstanties dan wél wordt aan toegekend, met name inzake toetsing van de “algemene geloofwaardigheid”; zo is het bijvoorbeeld wel anders inzake identiteit, regio van herkomst enz.*

*Bovendien vergeet de motivering ook te vermelden dat de Belgische asielinstanties zelf deze fraude in de hand werken, door geen opvang te voorzien voor alleenstaande mannen maar bvb. wel voor minderjarigen...*

*[...]*

*Het spreekt voor zich dat het profiel van zijn vader inderdaad het sleutelement van het verzoek om internationale bescherming betreft.*

*In casu, dient opgemerkt te worden dat verzoeker niet zelf gewerkt heeft op het presidentieel paleis maar wel algemene informatie ivm zijn vaders' werk heeft verstrekt.*

*Dat dat bvb niet “doorleefd” is, spreekt voor zich, aangezien hij zelf nooit op de werkplek is geweest, laat staan het werk uitvoerde; zo kan hij dus ook onmogelijk een “normale werkdag” beschrijven.*

*De eisen die de motivering hier stelt zijn gewoon niet realistisch.*

*Ook is het niet eerlijk om te verwijzen naar het feit dat verzoeker in zijn omgeving zou kunnen navragen hoe die werkdag er dan wel zou uitgezien hebben. Het is gelet op de familiale en culturele verhoudingen hoe dan ook not done dat de zoon details zou vragen over wat zijn vader daarbuiten zoal uitvoert, in het kader van zijn werk, of daarbuiten. Elis immers een strenge hiërarchie in de relaties en een strikte scheiding tussen de levens binnenshuis en buitenshuis. De bestreden beslissing is hieromtrent niet onwetend on heeft voldoende kennis van de culturele normen en gebruiken maar niettemin stelt zij totaal onrealistische eisen.*

*Er wordt hier bovendien een grote beoordelingsfout gemaakt ivm de geloofwaardigheid; het is immers in geen geval een gebrek aan geloofwaardigheid maar een gebrek aan kennis, hetgeen de beoordeling van de commissaris-generaal inderdaad bemoeilijkt.*

*Dit heeft echter zo zijn waarde omdat de link wordt gelegd naar de documenten, die dan zagezegd terzijde mogen geschoven worden bij gebreke aan een geloofwaardig relaas.*

*Nee, integendeel, in dit geval, namelijk bij gebrek aan kennis, waarvoor een plausible uitleg bestaat gegeven de context en het feit dat het niet over de eigen tewerkstelling gaat, dienen de documenten precies hun ware plaats in te nemen en kunnen zij, temeer daar het om originelen gaat, het gebrek aan kennis van verzoeker aanvullen...*

*[...]*

*Verzoeker merkt op dat zijn problemen slechts zijn begonnen bij de machtsovername, toen en/of nadat zijn vader verdween.*

*En toen is hij zelf ook vertrokken.*

*Het is dus niet zo vreemd dat hij echt niet meer kan gehouden worden om op gedetailleerde wijze verslag te doen omtrent de bedreigingen die zijn vader,- die hij met meer kan raadplegen-, destijds al had gekregen. Het spreekt ook voor zich dat de inlichtingen die hij op fragmentaire wijze moet bekomen, en dan nog via zijn moeder onmogelijk van die aard kunnen zijn dat zij met totale accuraatheid al die gebeurtenissen kunnen weergeven.*

*Het is duidelijk dat verzoeker inderdaad slechts een algemene schets kan geven van wat hij hoorde van zijn moeder.*

Daarbuiten, merkt verzoeker op dat wat er ook precies gebeurd is, zijn vader wel degelijk bij het presidentieel paleis werkte, én verdwenen is. De bestreden beslissing keert de zaken om en verschuift de aandacht naar feitelijke elementen die verzoeker inderdaad niet beheerst.

[...]

Verzoeker merkt nogmaals op dat het commissariaat-generaal er gewoon alles aan doet om zijn verklaringen ongeloofwaardig te doen voorkomen, zonder echter enige moeite te doen om begrip op te brengen voor de situatie waarin hij zich bevond, en meer nog voor de situatie waarin hij als "zoon van" terecht dreigt te komen in geval van terugkeer.

De bestreden beslissing stelt nergens de vraag naar de toekomstige situatie, en het risico in geval van terugkeer, neen, zij brengt de verklaringen omtrent het verleden in diskrediet en handelt daarmee de zaak af. Stellen dat er geen actuele vrees meer is, omdat er niets meer gebeurd is, is naïef en onvoldoende. De vraag dient immers te zijn : wat kan er gebeuren in geval van terugkeer als de Taliban iemand zien terugkeren en gaan nachecken wie of wat die persoon is.

En dan gaan zij de rekeningen zeker nog vereffenen...

Verder dient er opgemerkt te worden dat de ernst en de geloofwaardigheid van uw huidig verzoek ondergraven wordt als blijkt dat u besloot om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Oostenrijk maar u daar vervolgens vertrok met de noorderzon zonder de asielprocedure te doorlopen. Dat u daarna nog andere Europese landen passeerde zonder klaarblijkelijk de nood te voelen in één van deze veilige landen asiel te vragen ondermijnt uw vrees voor vervolging in belangrijke mate. Van een asielzoeker die uit vrees voor zijn /even zijn land van herkomst is ontvlucht kan immers worden verwacht dat hij onmiddellijk internationale bescherming aanvraagt in het eerste veilige land waar hij toevlucht zoekt, in casu quod non.

Dit motief is niet ter zake doend, in de zin dat verzoekers om internationale bescherming veelal geen weet hebben van deze verplichting en terwijl ze onderweg zijn, meestal een eindbestemming inplannen die ingegeven wordt door een samenspel van factoren. Vele erkende vluchtelingen, indien niet de meeste, hebben immers diezelfde route afgelegd.

[...]

Zoals de commissaris-generaal maar al te goed weet, gaat de discussie niet over verwestering en/of Afghaanse culturele normen en waarden; iedereen kan zich aanpassen tot een bepaald niveau inzake verschillende normen en waarden maar de vraag is wel of men zich dient aan te passen tot aan de extreme eisen zoals die thans worden opgelegd door het Sharia en Taliban regime, die immers inzake striktheid -én vooral het afdwingen ervan met geweld en willekeur- zich buiten het terrein bevinden van hetgeen men kan benoemen als "het naleven van traditionele culturele en/of religieuze normen en waarden".

De zaken worden gewoon verkeerd benoemd.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees voor de taliban. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

Verzoeker is het zoals hierboven werd uiteengezet, niet eens met dit besluit.

Hij wil hier toch nogmaals verwijzen naar de regels inzake bewijslast op de samenwerkingsplicht die geldt in het kader van de nood aan bescherming en het feit dat noch de Commissaris-generaal, noch de Raad, een opdracht hebben om de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas te bewijzen, maar wel degelijk alle feitelijke en juridische elementen te verzamelen en met kennis van zaken te oordelen of er daadwerkelijk nood is aan internationale bescherming.

[...]

Verzoeker behoudt zich het recht voor om hierop terug te komen in de loop van de procedure rekening houdend met de evoluerende situatie inzake.

[...]

Verzoeker wijst in het bijzonder op het gebrek aan bescherming dat hoe dan ook door het de-facto Taliban regime geboden wordt inzake deze situatie van sociaal-economische deprivatie, dat niet in staat is hieraan tegemoet te komen, gelet op het feit dat het hier om een "falende staat" gaat, die trouwens niet erkend wordt in het internationaal rechtsverkeer.

Hoe dan ook, is verzoeker van mening dat daarin duidelijk wordt gemaakt dat preciaire leefomstandigheden die het gevolg zijn van hot handelen of nalaten van actoren aanleiding geven tot het vaststellen van een risico op schending van artikel 3 EVRM wanneer er een reëel risico (normale drempel) bestaat dat verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in élémentaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting ( er wordt niet verwezen naar medische voorzieningen).

Lezing van de considerans 6.4.2. leert ons dat de Raad aanneemt dat er verschillende actoren verantwoordelijk zijn, o.a. buitenlandse staten en organisaties, die volgens verzoeker eveneens begrepen zijn in "onder meer"...

De zogenaamde kernvraag die de Raad zich stelt "of de huidige algemene preciaire socio-economische omstandigheden en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 Vw, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren,..., waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) Vw"

*Neemt aldus voor waar aan, wat nog moet bewezen worden...*

*Verzoeker verwijst naar het meest recente rapport van 5 december 2023 : Country of Origin Information: Afghanistan - Country Focus (europa.eu)*

*Dat spreekt over een deterioratie van mensenrechten en van de socio-economische omstandigheden. Precies hier knelt het schoentje : in casu heeft de bestreden beslissing (en het gehoor) op geen enkele wijze onderzocht in welke socio-economische situatie verzoeker zou terecht komen in geval van terugkeer.*

*Verzoeker stelt tenslotte vast dat de Raad in het kader van mogelijke toepassing van artikel 48/4,§2,b) enkele verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie, maar nalaat in te gaan op wat wellicht nog essentiëler is, namelijk de mogelijke schendingen van de meest fundamentele mensenrechten, zoals inderdaad het recht op leven, het verbod op onmenselijke en vernederende behandelingen, en/of foltering en minstens enkele zeer fundamentele mensenrechten en een minimum aan veiligheid, en dit gelet op het feit dat de de facto regering van de Taliban de vorige grondwet heeft opgeschort en de sharia toepast (zoals door de Raad uitgebreider uiteengezet op o.a. arrest nr. 278 654 p. 24-26).*

*De Raad heeft zelf gewezen op tegelijk de “willekeur” en de wreedheid waarmee dit de-facto regime optreedt.*

*Het de facto Taliban regime faalt op alle terreinen maar vooral inzake het garanderen van een minimum veiligheid en respect voor de meest fundamentele mensenrechten, en het bewijs daarvan dient niet eens geleverd te worden, nu de internationale gemeenschap dit precies als reden naar voren schuift om het regime niet te erkennen...*

*Op dit “terrein” is er oog geen enkele discussie mbt tot de actor van ernstige schade.*

*In feite dwingt zich onvermijdelijk het besluit op dat eenieder die wordt blootgesteld aan dit de facto regime een reëel risico loopt op onmenselijke en ontorende behandeling.*

*In deze context verwijst verzoeker dan weer naar de bevindingen zoals aangeklaagd in het verslag van 5/3/2023 Afghanistan: UN Human Rights Council must address Taliban's ongoing 'relentless abuses' - Amnesty International*

*[...]*

*Hoe dan ook besluit de Raad dat het werkelijke gevaar voor vervolging zich in se niet situeert in hoofde van de persoon maar wel in hoofde van het regime dat hem een godsdienstige of politieke overtuiging kan toedichten.*

*Ook op dit vlak is er te weinig objectieve, verifieerbare informatie voorhanden om het standpunt van “de Taliban” te kunnen bepalen.*

*De Raad minimaliseert echter het feit dat in hoofde van de Taliban een persoon die terugkeert uit het westen als een “afvallige” kan beschouwd worden wegens “gecorrumpereerd” door Westerse normen en waarden of bespreekt dit topic niet vanuit die interpretatie.*

*Alhoewel er slechts sporadische rapporteringen gebeuren met betrekking tot de handhaving door het de facto regime van de sharia wetgeving hoeft het geen betoog dat deze regelrecht indruist tegen de Europese normen en waarden. Lezing van considerans 6.3.2.5 van het arrest nr. 278 653 van 13 oktober 2022 of nog considerans 2.3.4. van arrest nr. 278 654 van 12 oktober 2022 toont aan dat de Raad ernstige vragen stelt bij de rechtshandhaving en de willekeur die door het de facto regime wordt uitgerold.*

*Er is bijna geen informatie over personen die uit het Westen zijn teruggekeerd maar er wordt wel bevestigd dat het vrij voor de hand liggend is dat iemand die terugkeert hoe dan ook als dusdanig wordt herkend. Er wordt hoe dan ook bevestigd dat de bronnen aangeven “dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd”.*

*Bovendien maakt verzoeker zich mbt tot de landeninformatie de analyse eigen zoals gedaan op p. 19-23 “1.3.3. de bewijswaarde van de landeninformatie aan de basis van de beoordeling van terugkeer uit Europa”1' NANSSEN NOTE 3-22 (nansen-refugee.be)*

*Op zich is het derhalve niet zo moeilijk om tot het besluit te komen dat in principe elke persoon die terugkeert uit het westen, een risico loopt, dat uiteraard nog verhoogt als hij/zij uiterlijke tekenen vertoont en ideeën aanhangt en verkondigt die een veruitwendiging zijn van die normen en waarden,- al is dat geen noodzakelijke voorwaarde.*

*In die mate dat “verwestersing” duidt op een cultureel, politiek/maatschappelijk en religieus gegeven, wat verzoeker verdedigt, is het logisch en derhalve afdoende bewezen dat personen die terugkeren uit het westen door de Taliban als vijanden van het regime worden beschouwd omdat zij per definitie immers “bevuild” zijn door de westerse waarden en normen die door het de facto regime bestreden werden in het verleden en ook nu.*

*Aangezien het in de eerste plaats gaat om een vermeende religieuze en politieke overtuiging die door de actor van vervolging aan de betrokkene wordt toegeschreven, is het van minder belang dat verzoeker zelf een politieke of religieuze boodschap verkondigt dan wel door een bepaald gedrag uiting geeft aan bepaalde ideeën of overtuigingen aangezien de betrokkene in Afghanistan per definitie wel als afvallige kan gezien worden;*

*Het spreekt voor zich dat personen die beslist hebben om naar het Westen te gaan/vluchten, per definitie een gebied dat als anti islamitisch en van “de ongelovigen” wordt beschouwd, in de ogen van het de facto Talibanregime afvalligen zijn.*

*Met betrekking tot deze -mogelijke- vervolgingsgrond verwijst verzoeker naar de richtlijnen van UNHCR van 9/2/2022 waar deze inderdaad uit voorzorg en voorzichtigheid formuleert dat de situatie te onvoorspelbaar is om met zekerheid te kunnen vaststellen " dat iemand geen internationale bescherming nodig heeft." Om al deze redenen, vraagt verzoeker hem alsnog het statuut van vluchteling te willen toekennen. minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek in het licht van de middelen en de eventuele bijkomende verklaringen."*

### 3. Aanvullende nota's

Op 16 oktober 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt en waarin gerefereerd wordt aan volgende rapporten (met verwijzing naar de respectievelijke weblinks):

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments", 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EUAA "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban", 14 december 2023; In dit rapport wordt uitgebreid geciteerd uit en gebruik gemaakt van informatie afkomstig uit het "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, gepubliceerd in maart 2022 en in juni 2023, telkens met url-verwijzing in de voetnoot;
- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments", 2 februari 2024;
- EUAA "Afghanistan Country Focus", november 2024;
- SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad, februari 2025.

Op 20 oktober 2025 maakt ook verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarbij de volgende nieuwe stukken worden gevoegd:

- Kopie paspoort van de vader van verzoeker;
- Kopie verblijfsvergunning van de vader van verzoeker;
- Kopie van visum uitgereikt door de Portugese autoriteiten aan de vader van verzoeker;
- Een foto van verzoeker met zijn vader poserend voor het Atomium (Brussel);
- Inschrijvingsformulier schooljaar 2025-2026 voor NT 2 – Breakthrough 2;
- Deelcertificaat NT 2 – Breakthrough 1;
- Inschrijvingsbewijs lessen Nederlands Breakthrough 2.

Verzoeker geeft in zijn aanvullende nota voorts nog het volgende aan:

*"Verzoeker wil in deze nota eerst en vooral aandacht vragen voor het feit dat hij momenteel het bestaan van zijn vader kan aantonen, alsook zijn profiel.*

*Zijn vader, de genaamde M. Z. N. K. (...) is erkend vluchteling in Portugal en legt zijn identiteitsdocumenten voor, alsook het bewijs van zijn vluchtelingenstatus.*

*Verzoeker vraagt ook aandacht voor zijn verwesterd profiel, dat immers evenmin grondig werd behandeld tijdens het gehoor en waaromtrent een stereotiepe motivering werd gegeven.*

*Verzoeker is sinds 1 juni 2022 in België. Hij spreekt al relatief goed Nederlands en voegt de bewijsstukken bij; hij verblijft al geruime tijd buiten de communautaire opvangstructuren en is goed geïntegreerd; hij is autonoom en zal dit graag nog toelichten indien de Raad dit wenst.*

*Het spreekt voor zich dat deze elementen nieuw en doorslaggevend (kunnen), maar dat dit een onderzoek vereist dat de mogelijkheden van de Raad overstijgt.*

*Daarom vraagt verzoeker dan ook met aandrang de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar verwerende partij voor grondig(er) onderzoek."*

### 4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging

behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden: “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

#### 5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Artikel 1, (A) 2 van het Vluchtelingenverdrag bepaalt het volgende:

*“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:*

*[...]*

*Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”*

In de bestreden beslissing wordt het asielrelaas van verzoeker als volgt samengevat:

*“Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te zullen worden door de taliban omwille van de job van uw vader, die werkte in het presidentieel paleis.”*

Deze vaststelling wordt door de verzoeker niet betwist.

Verzoeker betwist wel dat hij niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat hij niet zelf gewerkt heeft op het presidentieel paleis, maar hij wel algemene informatie over het werk van zijn vader heeft verstrekt. Volgens verzoeker spreekt het voor zich dat het niet “*doorleefd*” is, aangezien hij zelf nooit op de werkplek is geweest, laat staan het werk uitvoerde zodat hij onmogelijk een “*normale werkdag*” kan beschrijven. Volgens verzoeker worden onrealistische eisen gesteld. Verzoeker benadrukt dat het profiel van zijn vader het sleutelement van zijn verzoek om internationale bescherming betreft.

De Raad merkt op dat verzoeker verklaarde de vierde dag na de machtsovername door de taliban die plaatsvond in augustus 2021 uit Afghanistan te zijn vertrokken en dat de machtsovername door de taliban onmiskenbaar een nieuw feit is. De toekomstgerichte beoordeling die is vereist bij het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming impliceert dat verzoekers vervolgingsvrees wordt beoordeeld vanuit de nieuwe (machts)dynamiek die in Afghanistan is ontstaan na de machtsovername, zowel op nationaal als op lokaal niveau. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat zelfs indien verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn naaste familieleden in het verleden werden vervolgd door de taliban, er heden in het licht van de nieuwe situatie in Afghanistan mogelijk wel een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker kan worden aangenomen. Verzoekers vervolgingsvrees moet daarom worden beoordeeld vanuit deze nieuwe (machts)dynamiek.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal erkent dat verzoeker zijn eigen vrees koppelt aan het profiel en de werkactiviteiten van zijn vader.

In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal als volgt:

*“Uit de beschikbare informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.”*

De Raad ziet geen redenen om in verzoekers geval hierover anders te oordelen en kan deze richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, bijtreden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat familieleden van personen die gelieerd zijn aan de voormalige Afghaanse overheid mogelijk ook een gegronde vrees voor vervolging hebben (EUAA “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024, p. 30 - 33).

Op 20 oktober 2025 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarbij onder andere de volgende nieuwe stukken worden gevoegd:

- Kopie paspoort van de vader van verzoeker;
- Kopie Portugese verblijfsvergunning van de vader van verzoeker, hierop wordt vermeld onder “*type of permit*”: “*Refugiado*”;
- Kopie van visum uitgereikt door de Portugese autoriteiten aan de vader van verzoeker op 14 maart 2024;
- Een foto van verzoeker met zijn vader poserend voor het Atomium (Brussel).

Ter terechtzitting zijn zowel de verzoeker als zijn vader aanwezig. Ter terechtzitting toont de vader van verzoeker foto's in verband met zijn tewerkstelling op het presidentieel paleis. Er wordt nogmaals benadrukt dat de vader van verzoeker als vluchteling werd erkend in Portugal. De verwerende partij is ter terechtzitting afwezig.

Zoals in de bestreden beslissing ook wordt uiteengezet kan begrip worden opgebracht voor het feit dat het niet mogelijk is om elk klein detail over het werk van je familieleden te kennen. Verzoeker verklaarde ook dat zijn vader vaak op het werk, in het presidentieel paleis bleef slapen (Notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker weliswaar niet gedetailleerd over de taken van zijn vader kan vertellen, maar wel kan toelichten dat zijn vader werkte als subdirecteur in het presidentieel paleis en hij instond voor het onderhoud van de gebouwen en het domein van het presidentieel paleis. Verzoeker licht toe dat zijn vader verantwoordelijk was voor onderhoud, bescherming en groendienst en vrijdag zijn verlofdag was. Het werk van de vader van verzoeker was ongeveer vier uur rijden met de wagen vanaf hun woonplaats. Zijn vader bekwam dit werk via A.R. zijn goede kennis, die ook hoofd van de operatie van administratieve zaken is en een vertrouwenspersoon van Ahsraf Ghani.

Ter ondersteuning van zijn verklaringen legt verzoeker onder meer een tewerkstellingsattest van zijn vader neer, twaalf foto's van de tewerkstelling van zijn vader, een foto waarop hij wordt afgebeeld met zijn vader, een kopie van de badge van zijn vader van het presidentieel paleis, het toegangsdocument van de vader van verzoeker voor het presidentieel paleis en documenten van een missie van zijn vader naar Nuristan.

De Raad kan ter zitting vaststellen dat de man op de foto's die verzoeker neerlegde bij het CGVS met betrekking tot de tewerkstelling van zijn vader dezelfde is als de persoon aanwezig ter zitting.

Ter terechtzitting draagt de vader van verzoeker dezelfde kledij als deze waarin hij op enkele foto's in het kader van zijn tewerkstelling wordt afgebeeld.

Verzoeker geeft ook mee dat het in Afghanistan cultureel gezien niet gebruikelijk is om als kind je vader uitgebreid te gaan bevragen over zijn tewerkstelling.

Aldus moet worden aangenomen dat verzoeker een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn verzoek, en meer bepaald de tewerkstelling van zijn vader, te staven. Hoewel sommige stukken slechts kopieën betreffen en uit informatie uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat er een hoog niveau aan corruptie bestaat in

Afghanistan waarbij veel documenten worden nagemaakt, mogen deze documenten niet als geïsoleerde elementen worden beschouwd. Zij maken immers deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling waarbij alle elementen die beschikbaar zijn in het rechtsplegingsdossier worden betrokken, zoals de verklaringen en de feitelijke informatie die verzoeker voorlegt. De door verzoeker neergelegde documenten en de door hem afgelegde verklaringen moeten worden gezien in hun onderlinge samenhang maar ook in het licht van verzoekers individuele situatie en persoonlijke omstandigheden. Alleszins kan worden vastgesteld dat de documenten inhoudelijk niet tegenstrijdig zijn met verzoekers verklaringen en dat zij zijn relaxt ondersteunen.

Er wordt nogmaals benadrukt dat uit de bijkomende informatie die verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt, blijkt dat verzoekers vader inmiddels als vluchteling werd erkend in Portugal.

Gelet op al het voorgaande, wordt aan verzoeker het voordeel van de twijfel toegekend. Het komt de Raad niet onwaarschijnlijk over dat verzoeker, gelet op de functie van zijn vader en ook op de omstandigheid dat zijn vader zich in Portugal als erkende vluchteling bevindt, wordt gezien als iemand die geassocieerd wordt als ondersteunend aan de voormalige Afghaanse overheid. Het is ook niet uitgesloten dat de taliban nog steeds op zoek zijn naar verzoekers vader.

Hoewel er ondertussen meerdere jaren voorbij zijn, kan de Raad uit de beschikbare landeninformatie niet afleiden dat verzoeker omwille van dit tijdsverloop als familielid niet meer in het vizier zou kunnen komen van de taliban die mogelijk nog op zoek zijn naar verzoekers vader en geen risico meer zou kunnen lopen.

Zo blijkt immers uit de hoger geciteerde objectieve informatie dat vele vervolgingsfeiten van familieleden worden gerapporteerd nog jaren na de machtsovername en dat diverse organisaties constateerden dat familieleden van voormalige overheidsmedewerkers slachtoffer zijn geworden van ondervragingen, mishandeling, geweld en executies.

De Raad is van oordeel dat in casu, gelet op zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld en alsook afgewogen in het licht van de beperkte beschikbare algemene landeninformatie en de algemene situatie in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban, mede gelet op het voordeel van de twijfel, in hoofde van verzoeker op afdoende wijze een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan kan worden aangenomen, waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA Country Guidance 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA Country Guidance 2023 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 149).

Tot slot blijkt uit het administratief dossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken. Verweerder was afwezig ter terechtzitting en nam daardoor geen standpunt in met betrekking tot verzoekers aanvullende nota of andere elementen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend vijftientig door:

J. CAMU,

kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU